Joi, 10 octombrie 2019

P9_TA(2019)0033

Politicile de ocupare a forței de muncă și politicile sociale ale zonei euro

Rezoluția Parlamentului European din 10 octombrie 2019 referitoare la politicile de ocupare a forței de muncă și politicile sociale ale zonei euro (2019/2111(INI))

(2021/C 202/08)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 3 și 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere articolele 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 174 și 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare ([1]),

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special titlul IV (Solidaritatea),

— având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități,

— având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD), în special obiectivele 1, 3, 4, 5, 8, 10 și 13,

— având în vedere pachetul de măsuri pentru investițiile sociale din 2013 adoptat de Comisie,

— având în vedere Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015 ([2]) intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”,

— având în vedere Recomandarea Consiliului din 14 mai 2018 privind politica economică a zonei euro ([3]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 12 iunie 2019 intitulată „Aprofundarea uniunii economice și monetare a Europei: o evaluare a situației la patru ani de la Raportul celor cinci președinți – Contribuția Comisiei Europene la summitul zonei euro din 21 iunie 2019” (COM(2019)0279),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iunie 2019 privind Semestrul european 2019 – Recomandări specifice fiecărei țări (COM(2019)0500),

— având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Consiliului din 27 februarie 2019 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2019)0151) și poziția Parlamentului din 4 aprilie 2019 ([4]) referitoare la aceasta,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 21 noiembrie 2018 intitulată „Analiza anuală a creșterii 2019: Pentru o Europă mai puternică într-un context de incertitudine la nivel mondial” (COM(2018)0770),

— având în vedere Raportul comun al Comisiei și al Consiliului privind ocuparea forței de muncă, adoptat la 15 martie 2019,

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 21 noiembrie 2018 de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro (COM(2018)0759),

([1]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([2]) https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_ro.pdf
([3]) JO C 179, 25.5.2018, p. 1.
([4]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0337.

Joi, 10 octombrie 2019

— având în vedere Raportul Comisiei din 21 noiembrie 2018 intitulat „Raportul privind mecanismul de alertă 2019” (COM(2018)0758),

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 3 octombrie 2008 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii ([5]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 21 noiembrie 2018 intitulată „Proiectele de planuri bugetare pentru 2019: evaluare generală” (COM(2018)0807),

— având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Consiliului din 22 noiembrie 2017 privind orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2017)0677) și poziția Parlamentului din 19 aprilie 2018 ([6]) referitoare la aceasta,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 26 aprilie 2017 intitulată „Instituirea unui Pilon european al drepturilor sociale” (COM(2017)0250),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 26 aprilie 2017 intitulată „O inițiativă pentru sprijinirea echilibrului dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor care lucrează” (COM(2017)0252),

— având în vedere propunerea de recomandare a Consiliului din 13 martie 2018 privind accesul la protecție socială pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă (COM(2018)0132),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 5 aprilie 2011 intitulată „Un cadru UE pentru strategiile de integrare a romilor până în 2020” (COM(2011)0173) și rapoartele ulterioare de punere în aplicare și evaluare,

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului ([7]),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 26 aprilie 2017 intitulat „Bilanțul punerii în aplicare a recomandării din 2013 privind «Investiția în copii: ruperea cercului vicios al defavorizării»” (SWD(2017)0258),

— având în vedere Angajamentul strategic pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați 2016-2019 al Comisiei, Pactul european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați 2011-2020 și Concluziile Consiliului din 7 martie 2011 ([8]),

— având în vedere obiectivele de la Barcelona din 2002 privind îngrijirea copiilor, și anume de a oferi, până în 2010, servicii de îngrijire a copiilor pentru cel puțin 90 % dintre copiii cu vârste cuprinse între trei ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru cel puțin 33 % dintre copiii cu vârsta sub trei ani,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 4 octombrie 2016 intitulată „Garanția pentru tineret și Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, după trei ani” (COM(2016)0646),

— având în vedere propunerea Comisiei din 14 septembrie 2016 de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (COM(2016)0604),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 septembrie 2016 intitulată „Consolidarea investițiilor europene pentru locuri de muncă și creștere economică: către a doua etapă a Fondului european pentru investiții strategice și un nou plan european de investiții externe” (COM(2016)0581),

---

([5]) JO L 307, 18.11.2008, p. 11.
([6]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0181.
([7]) JO L 188, 12.7.2019, p. 79.
([8]) JO C 155, 25.5.2011, p. 10.

— având în vedere comunicarea Comisiei din 10 iunie 2016 intitulată „O nouă agendă pentru competențe în Europa – Să lucrăm împreună pentru consolidarea capitalului uman, a capacității de inserție profesională și a competitivității” (COM(2016)0381),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 2 iunie 2016 intitulată „O agendă europeană pentru economia colaborativă” (COM(2016)0356),

— având în vedere pachetul privind economia circulară [directivele (UE) 2018/849 ([9]), (UE) 2018/850 ([10]), (UE) 2018/851 ([11]) și (UE) 2018/852 ([12])],

— având în vedere comunicarea Comisiei din 1 iunie 2016 intitulată „Europa investește din nou – Bilanțul Planului de investiții pentru Europa și etapele următoare” (COM(2016)0359),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 8 martie 2016 intitulată „Lansarea unei consultări privind un pilon european al drepturilor sociale” (COM(2016)0127) și anexele sale,

— având în vedere Cartea albă a Comisiei din 16 februarie 2012 intitulată „O agendă pentru pensii adecvate, sigure și viabile” (COM(2012)0055),

— având în vedere concluziile Consiliului din 7 decembrie 2015 privind promovarea economiei sociale ca factor esențial al dezvoltării economice și sociale în Europa,

— având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2019 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: aspecte legate de ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în Analiza anuală a creșterii pentru 2019 ([13]),

— având în vedere Rezoluția sa din 11 decembrie 2018 referitoare la educație în era digitală: dificultăți, șanse și învățăminte pentru elaborarea politicilor UE ([14]),

— având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la politicile de ocupare a forței de muncă și politicile sociale ale zonei euro ([15]),

— având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2018 referitoare la metodele de reintegrare a lucrătorilor care se recuperează în urma vătămărilor și a bolilor în locuri de muncă de calitate ([16]),

— având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la combaterea inegalităților ca mijloc de impulsionare a creării de locuri de muncă și a creșterii economice ([17]),

— având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 2017 referitoare la politicile de garantare a venitului minim ca instrument de combatere a sărăciei ([18]),

— având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2017 referitoare la o nouă agendă pentru competențe în Europa ([19]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2017 referitoare la un pilon european al drepturilor sociale ([20]),

— având în vedere Rezoluția sa din 26 mai 2016 referitoare la sărăcie: o perspectivă de gen ([21]),

---

([9]) JO L 150, 14.6.2018, p. 93.
([10]) JO L 150, 14.6.2018, p. 100.
([11]) JO L 150, 14.6.2018, p. 109.
([12]) JO L 150, 14.6.2018, p. 141.
([13]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0202.
([14]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0485.
([15]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0432.
([16]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0325.
([17]) JO C 356, 4.10.2018, p. 89.
([18]) JO C 346, 27.9.2018, p. 156.
([19]) JO C 337, 20.9.2018, p. 135.
([20]) JO C 242, 10.7.2018, p. 24.
([21]) JO C 76, 28.2.2018, p. 93.

Joi, 10 octombrie 2019

— având în vedere Rezoluția sa din 2 februarie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea unei platforme europene pentru intensificarea cooperării în materie de prevenire și descurajare a muncii nedeclarate ([22]),

— având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2015 referitoare la Cadrul strategic al UE privind sănătatea și siguranța la locul de muncă 2014-2020 ([23]),

— având în vedere inițiativa OCDE și a Comisiei Europene privind „Starea sănătății în UE" ([24]) și raportul aferent, „Sănătatea pe scurt: Europa 2018" ([25]),

— având în vedere raportul Comisiei Europene intitulat „Raportul privind adecvarea pensiilor pe 2018: Adecvarea actuală și viitoare a veniturilor persoanelor în vârstă în UE", publicat la 26 aprilie 2018,

— având în vedere raportul Comisiei Europene intitulat „Raportul pentru 2018 privind îmbătrânirea: proiecții economice și bugetare pentru statele membre (2016-2070), publicat la 28 mai 2018,

— având în vedere Carta socială europeană revizuită și Procesul de la Torino, lansat în 2014 cu scopul de a consolida sistemul de tratate al Cartei sociale europene în cadrul Consiliului Europei și în relația sa cu dreptul Uniunii Europene ([26]),

— având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE ([27]),

— având în vedere observațiile finale ale Comitetului ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități din septembrie 2015 referitoare la raportul inițial al Uniunii Europene către comitet din iunie 2014,

— având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (directiva privind egalitatea de tratament) ([28]), și articolul 141 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (1992) privind principiul egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare,

— având în vedere Angajamentul strategic pentru egalitatea de șanse între bărbați și femei 2016-2019 al Comisiei și obiectivul acestuia de a reduce disparitatea de gen în ceea ce privește pensiile ca prioritate-cheie, precum și raportul Comisiei din 2018 privind adecvarea pensiilor,

— având în vedere Strategia UE pentru tineret pentru perioada 2019-2027, pe baza Rezoluției Consiliului din 26 noiembrie 2018, și obiectivul Strategiei Europa 2020 de a reduce sub 10 % rata abandonului timpuriu al sistemului de învățământ și formare,

— având în vedere Raportul Curții de Conturi Europene nr. 5/2017 din aprilie 2017 intitulat „Șomajul în rândul tinerilor – au reușit politicile UE să schimbe situația? O evaluare a Garanției pentru tineret și a Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor",

— având în vedere Perspectivele OCDE privind ocuparea forței de muncă pentru 2018 și 2019,

— având în vedere Actul european privind accesibilitatea,

([22]) JO C 35, 31.1.2018, p. 157.
([23]) JO C 366, 27.10.2017, p. 117.
([24]) https://ec.europa.eu/health/state/glance_ro
([25]) https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf
([26]) https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process
([27]) JO C 199 E, 7.7.2012, p. 25.
([28]) JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

— având în vedere Recomandarea Consiliului din 9 aprilie 2019 privind politica economică a zonei euro (2019/C 136/01),

— având în vedere analiza anuală a Comisiei pentru 2019 privind ocuparea forței de muncă și evoluțiile sociale în Europa,

— având în vedere raportul Comisiei din 2019 referitor la sărăcia persoanelor încadrate în muncă,

— având în vedere recomandarea Consiliului din 2018 privind accesul la protecție socială pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă,

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană ([29]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A9-0016/2019),

A. întrucât condițiile de pe piața muncii din UE continuă se îmbunătățească, în principal datorită unei perioade lungi caracterizate de un context economic favorabil la nivel internațional; întrucât rata de ocupare a forței de muncă a continuat să crească și a ajuns la 73,5 % în ultimul trimestru al anului 2018, cu 240,7 milioane de persoane având un loc de muncă, ceea ce reprezintă un nou record; întrucât rata ocupării forței de muncă în zona euro a crescut de la 66,5 % în 2017 la 67,4 % în 2018; întrucât persistă mari disparități între statele membre, regiuni și grupuri ale populației în ceea ce privește ratele de ocupare a forței de muncă; întrucât ritmul de creștere a ratei de ocupare a forței de muncă a încetinit și se preconizează că această tendință va continua; întrucât, dacă această evoluție continuă, rata de ocupare a forței de muncă va ajunge la 74,3 % în 2020;

B. întrucât provocările pe termen lung, cum ar fi îmbătrânirea populației, digitalizarea și efectele acesteia asupra muncii, schimbările climatice și exploatarea nesustenabilă a resurselor naturale reprezintă, în continuare, chestiuni urgente;

C. întrucât rata de ocupare a forței de muncă a crescut puternic în rândul lucrătorilor cu vârsta de peste 55 de ani; întrucât, în 2018, rata de ocupare a forței de muncă în zona euro a lucrătorilor cu vârsta cuprinsă între 55 și 64 de ani era mult sub medie, și anume 58,8 %; întrucât în special femeile din această categorie de vârstă au o rată mai scăzută de ocupare a forței de muncă, și anume 52,9 %; întrucât previziunile demografice indică o creștere a numărului de lucrători în vârstă; întrucât schimbările demografice au un impact asupra sistemelor de pensii, de asistență medicală și de îngrijire pe termen lung;

D. întrucât sunt necesare politici eficiente care să cuprindă diverse forme de ocupare a forței de muncă și care să protejeze în mod adecvat lucrătorii împotriva abuzurilor, a discriminării și a sărăciei;

E. întrucât lucrătorii săraci reprezintă o parte semnificativă a persoanelor încadrate în muncă; întrucât, în 2017, 9,4 % dintre persoanele angajate erau expuse riscului de sărăcie, în timp ce aproape 20,5 milioane de lucrători trăiau în gospodării expuse riscului de sărăcie; întrucât pentru anumite categorii de populație, în special persoanele care lucrează cu fracțiune de normă, lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, lucrătorii temporari, tinerii, persoanele mai puțin educate și gospodăriile formate dintr-o singură persoană, riscul de sărăcie în rândul persoanelor încadrate în muncă este mult mai mare și, în unele cazuri, a crescut în mod semnificativ în ultimii ani;

F. întrucât disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă a fost de 11,6 puncte procentuale în 2018, cifră care a rămas aproape neschimbată din 2013; întrucât, pe întreg teritoriul UE, femeile câștigă în medie cu 16 % mai puțin decât bărbații, deși există diferențe semnificative de la un stat membru la altul; întrucât disparitatea de gen în ceea ce privește pensiile este de aproximativ 37,2 % pentru pensionarii cu vârste cuprinse între 65 și 79 de ani din UE-28; întrucât repartizarea inegală a responsabilităților de îngrijire între femei și bărbați este încă răspândită în întreaga UE;

G. întrucât responsabilitatea principală pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor le revine statelor membre în ceea ce privește dezvoltarea și punerea în aplicare a cadrelor de reglementare a pieței forței de muncă, a sistemelor de educație și formare și a politicilor active ale pieței forței de muncă;

H. întrucât, din 2013, numărul total de ore lucrate a crescut constant, dar lent; întrucât rata de ocupare a forței de muncă permanente și cu normă întreagă continuă să crească, în timp ce rata ocupării forței de muncă cu fracțiune de normă era în scădere în 2018; întrucât procentul persoanelor care lucrează cu fracțiune de normă în UE a crescut de la 15 % în 2002 la 19 % în 2017; întrucât locurile de muncă cu fracțiune de normă erau mult mai frecvente în rândul femeilor

([29]) JO L 186, 11.7.2019, p. 105.

(31 %) decât în rândul bărbaților (8 %) în UE în 2017; întrucât numărul lucrătorilor cu fracțiune de normă involuntari este în continuare foarte ridicat, fiind cu 1,3 milioane de persoane mai mare decât în 2008; întrucât procentul lucrătorilor temporari în UE a crescut de la 11 % în 2002 la 13 % în 2017;

I. întrucât unele state membre se confruntă cu provocări structurale pe piața forței de muncă, cum ar fi participarea scăzută, precum și neconcordanțele de competențe și de calificare; întrucât este tot mai necesar să fie adoptate măsuri concrete pentru integrarea sau reintegrarea forței de muncă inactive, pentru a răspunde cererii de pe piața forței de muncă;

J. întrucât rata șomajului în iunie 2019 a scăzut la 6,3 % în UE, respectiv 7,5 % în zona euro; întrucât rata șomajului în zona euro a scăzut pentru toate categoriile de vârstă și pentru bărbați și femei; întrucât se înregistrează în continuare diferențe mari între statele membre în privința ratei șomajului și dispersia ratelor șomajului în teritoriile naționale și subnaționale a continuat să crească din 2007; întrucât șomajul în rândul tinerilor rămâne inacceptabil de ridicat, situându-se la 14,2 % în aprilie 2019 (în 2018, media în UE era de 15,2 % și de 16,9 % în zona euro), dar este mai mic decât nivelul dinaintea crizei din 2008; întrucât diferențele dintre statele membre sunt foarte semnificative; întrucât, în medie, fiecare al doilea șomer aflat în căutarea unui loc de muncă a rămas fără loc de muncă pentru o perioadă mai mare de 12 luni, iar rata șomajului de lungă durată de 3,8 % rămâne peste nivelul de 2,9 % din perioada anterioară crizei; întrucât șomajul rămâne deosebit de ridicat în rândul persoanelor cu dizabilități;

K. întrucât, potrivit Eurostat, în 2017 au existat 8,973 milioane de lucrători cu fracțiune de normă subocupați în UE-28; întrucât, în plus, erau 8,127 milioane de persoane apte de muncă, care însă nu căutau un loc de muncă, iar alte 2,289 milioane de persoane căutau locuri de muncă, însă nu puteau să înceapă munca imediat; întrucât acest lucru înseamnă că, în total în 2017, în UE-28, 19,389 milioane de persoane se aflau într-o situație asemănătoare celei de șomaj, fără însă a fi luate în calcul în rata șomajului, reprezentând un număr aproape egal cu cel al persoanelor care au fost considerate șomere (18,776 milioane);

L. întrucât segmentarea orizontală și verticală a pieței muncii precum și sărăcia în rândul persoanelor încadrate în muncă persistă și afectează în special femeile, persoanele cu un nivel scăzut de calificare, tinerii și persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități, minoritățile naționale, lingvistice, etnice și sexuale și persoanele care provin din familii de migranți; întrucât, în 2016, rata de ocupare a persoanelor cu dizabilități a fost de 48,1 %, mult sub rata medie de ocupare a forței de muncă;

M. întrucât șomajul de lungă durată afectează în mod disproporționat tinerii, părinții singuri, îngrijitorii informali, persoanele cu concedii de boală de lungă durată, cu dizabilități sau probleme de sănătate, migranții și persoanele aparținând minorităților etnice și religioase, care continuă să se confrunte cu obstacole specifice în ceea ce privește accesul la locuri de muncă și cu discriminare în toate etapele ocupării forței de muncă;

N. întrucât calitatea locurilor de muncă reprezintă un factor important în lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale; întrucât este necesar să fie ajutați toți membrii societății aflați cel mai departe de piața muncii și expuși riscului de sărăcie și excluziune socială;

O. întrucât rata locurilor de muncă vacante continuă să crească, iar neconcordanța dintre cererea și oferta de forță de muncă este în continuare o cauză importantă a șomajului în multe state membre; întrucât neconcordanțele structurale în ceea ce privește competențele și deficitul de personal calificat afectează numeroase sectoare, printre care turismul, artizanatul tradițional și sectorul TIC, unde se preconizează că diferența dintre cererea și oferta de specialiști din UE va crește la aproximativ 500 000 până în 2020; întrucât, în ciuda preocupărilor legate de lacunele sau deficitele în materie de competențe, aproximativ 39 % dintre angajații din UE sunt constrânși să accepte locuri de muncă de slabă calitate pentru care sunt supracalificați;

P. întrucât, potrivit Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop), distribuirea competențelor pe piața forței de muncă a îndeplinit în mare parte cerințele de calificare de pe piața forței de muncă în 2017 și oferta de forță de muncă a depășit cererea pentru toate tipurile de calificări, fiind deosebit de ridicată pentru calificările de nivel scăzut și mediu; întrucât cererea de forță de muncă calificată se pare că este în continuă creștere și cele mai recente previziuni ale Cedefop indică faptul că între 2017 și 2025 se vor crea peste 13 milioane de locuri de muncă care necesită un nivel ridicat de educație, în timp ce locurile de muncă slab calificate vor scădea cu aproape 6 milioane;

Q. întrucât previziunile Cedefop indică o creștere în paralel a competențelor, atât în ceea ce privește cererea, cât și oferta până în 2025; întrucât este de așteptat totuși ca oferta de competențe să crească ușor mai rapid decât cererea de competențe, preconizându-se, de exemplu, că ponderea forței de muncă care a absolvit doar o formă de învățământ primar sau secundar inferior va scădea de la 20,2 % în 2017 la 16,8 % în 2025; întrucât procentul locurilor de muncă pentru persoanele slab calificate ar trebui să scadă de la 18,4 % la 15,4 %, însă această evoluție paralelă nu împiedică potențialele neconcordanțe de competențe, precum supracalificarea;

R. întrucât piața forței de muncă este extrem de fragmentată, fiecare sector având propriile particularități;

S. întrucât mai mult de un cetățean european din cinci este expus riscului de sărăcie și de excluziune socială; întrucât s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește obiectivul de reducere a sărăciei prevăzut în Strategia Europa 2020, cu o reducere de 5,6 milioane de persoane începând din 2008, dar obiectivul de reducere a sărăciei cu cel puțin 20 de milioane până în 2020 este încă departe, 113 milioane de persoane aflându-se în continuare în situație de risc; întrucât în rândul grupurilor vulnerabile, cum ar fi copiii, părinții singuri, persoanele cu dizabilități și persoanele cu afecțiuni cronice fizice și mintale, migranții, romii și minoritățile etnice, șomerii de lungă durată și persoanele fără adăpost, se înregistrează niveluri mai ridicate de sărăcie; întrucât se înregistrează o creștere rapidă a sărăciei persoanelor încadrate în muncă (9,6 %) și o adâncire a sărăciei și a inegalităților în întreaga UE; întrucât transferurile sociale au un impact semnificativ asupra reducerii sărăciei în multe state membre (în medie cu 32,4 % în 2017, fără a fi luate în calcul pensiile); întrucât acest impact a scăzut în fiecare an începând cu 2010 (cu excepția anului 2013), iar diferențele dintre statele membre sunt semnificative;

T. întrucât accesul universal la asistență medicală și locuințe de calitate și la un preț abordabil reprezintă o necesitate socială de bază;

U. întrucât lacunele în ceea ce privește acoperirea sistemelor de protecție socială și accesul la servicii persistă; întrucât au apărut noi forme de muncă, inclusiv munca pe platforme digitale și activitatea independentă; întrucât, în mod tradițional, protecția socială vizează asigurarea lucrătorilor cu contracte pe durată nedeterminată cu normă întreagă și, prin urmare, trebuie adaptată; întrucât în special lucrătorii atipici deseori nu au acces deplin la protecția socială, iar mulți lucrători care desfășoară o activitate independentă nu au nicio acoperire sau au doar o acoperire limitată; întrucât activitatea independentă falsă persistă, cauzând incertitudine, precaritate și insecuritate, afectând în special grupurile vulnerabile; întrucât lipsa accesului la protecție socială afectează bunăstarea forței de muncă și funcționarea piețelor muncii;

V. întrucât Garanția UE pentru tineret trebuie să fie îmbunătățită în continuare în conformitate cu recomandările Curții de Conturi Europene, pentru a oferi ajutor tuturor tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare;

W. întrucât există disparități în ceea ce privește speranța de viață în funcție de statutul socioeconomic; întrucât aceste decalaje reflectă în mare măsură diferențele de expunere la factorii de risc (inclusiv la locul de muncă), gospodăriile cu venituri reduse fiind mai susceptibile să declare că au nevoi nesatisfăcute în materie de sănătate decât gospodăriile cu venituri ridicate; întrucât, prin urmare, este important să se continue promovarea și luarea în considerare a factorilor de sănătate în politicile sociale și de ocupare a forței de muncă;

X. întrucât nivelurile intermediare de negociere colectivă par să producă o structură a salariilor mai comprimată; întrucât erodarea negocierilor colective în mai multe state membre a coincis cu o creștere a numărului de lucrători slab retribuiți (spre exemplu, lucrătorii plătiți cu mai puțin de două treimi din salariul mediu);

Y. întrucât sănătatea mintală este o componentă esențială a bunăstării individuale; întrucât mai mult de o persoană din șase din statele membre ale UE a avut o problemă de sănătate mintală în 2016; întrucât în toate statele membre este mult mai puțin probabil ca persoanele suferind de depresie cronică să ocupe un loc de muncă;

Z. întrucât costurile totale generate de problemele de sănătate mintală la nivelul UE sunt estimate la peste 600 de miliarde EUR, peste 4 % din PIB;

AA. întrucât, în 2017, venitul brut disponibil al gospodăriilor pe cap de locuitor a depășit nivelul anterior crizei din zona euro din 2008, excepție făcând totuși opt state membre sau numeroase regiuni; întrucât veniturile totale ale gospodăriilor au crescut mai lent decât PIB-ul, indicând faptul că gospodăriile au beneficiat doar într-o anumită măsură de veniturile obținute din redresarea economică, și sugerează că creșterea recentă nu este favorabilă incluziunii; întrucât în termeni reali, salariile medii continuă să treneze sub nivelurile anterioare crizei în multe state membre, iar creșterea lor a rămas, în 2017, sub nivelul creșterii productivității; întrucât inegalitatea veniturilor este adesea legată de oportunități inegale de acces la educație, formare și protecție socială;

Joi, 10 octombrie 2019

AB. întrucât, în conformitate cu sondajul Eurobarometru pe 2018, situația socioeconomică și aspectele privind mediul sunt cele mai importante preocupări personale ale cetățenilor UE;

AC. întrucât evoluțiile la nivel mondial, cum ar fi digitalizarea și tranziția ecologică, subliniază caracterul urgent al unei abordări comune din partea UE; întrucât aceste provocări globale afectează regiunile și teritoriile în diferite moduri; întrucât rolul dialogului social, al partenerilor sociali și al societății civile este esențial pentru o tranziție favorabilă incluziunii; întrucât implicarea partenerilor sociali în procesul de elaborare a politicilor este încă scăzută în multe state membre;

AD. întrucât sectoarele economice responsabile de aproape 90 % din totalul emisiilor de CO_2 asigură locuri de muncă pentru aproximativ 25 % din forța de muncă din UE; întrucât recalificarea acestei forțe de muncă reprezintă o parte importantă a tranziției către o economie sustenabilă;

AE. întrucât politicile ambițioase în domeniul climei generează locuri de muncă și creștere economică și au efecte pozitive asupra bunăstării; întrucât, potrivit previziunilor, punerea în aplicare deplină a Acordului de la Paris va crea încă 1,2 milioane de locuri de muncă în UE până în 2030, pe lângă cele 12 milioane de noi locuri de muncă deja preconizate;

AF. întrucât doar 9 % din recomandările specifice fiecărei țări pentru perioada 2011-2018 au fost pe deplin puse în aplicare, în timp ce pentru 17 % s-au înregistrat progrese substanțiale, pentru 44 % s-au înregistrat unele progrese, pentru 25 % s-au înregistrat progrese reduse, iar pentru 5 % nu s-a înregistrat niciun progres;

AG. întrucât în 2019, Comisia a emis recomandări pentru a îmbunătăți eficacitatea, accesibilitatea și sustenabilitatea asistenței medicale adresate unui număr de 15 state membre;

AH. întrucât costurile medii cu locuința și povara financiară excesivă reprezentată de acestea au scăzut în UE, însă penuria de locuințe adecvate și la prețuri accesibile este în continuare o problemă din ce în ce mai mare în multe state membre; întrucât, în 2017, unul din zece europeni a cheltuit 40 % sau mai mult din venitul gospodăriei pentru a acoperi costurile legate de locuință;

AI. întrucât un dialog social funcțional este un element-cheie al economiei sociale de piață europene, care consolidează coeziunea socială și reduce conflictele din societate, în avantajul comun al lucrătorilor, al angajatorilor și al guvernelor; întrucât dialogul social și negocierile colective sunt esențiale pentru conceperea și punerea în aplicare a unor politici capabile să îmbunătățească condițiile de muncă și de ocupare a forței de muncă;

AJ. întrucât organizațiile societății civile contribuie în mod considerabil prin servicii care vizează incluziunea și exprimarea unei diversități de opinii în procesul de elaborare a politicilor;

1. constată că, deși, în prezent, condițiile economice din UE sunt în general favorabile și rata ocupării forței de muncă este în creștere constantă, rămâne vital să se abordeze șomajul în rândul tinerilor și problemele cu care se confruntă tinerii care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare și se impune de urgență o îmbunătățire în ce privește șomajul de lungă durată, segmentarea și inegalitățile de pe piața muncii, incluziunea grupurilor vulnerabile și sărăcia persoanelor încadrate în muncă, în special în contextul încetinirii potențiale a ritmului de creștere economică la nivel mondial sau al recesiunii; regretă profund faptul că creșterea reală a salariilor la nivelul Uniunii rămâne sub așteptări, având în vedere situația pozitivă de pe piața forței de muncă și performanțele economice; invită Comisia să prezinte un sistem european de reasigurare pentru indemnizațiile de șomaj pentru a proteja cetățenii și a reduce presiunea asupra finanțelor publice în cazul unor șocuri externe;

2. ia act de recomandările specifice fiecărei țări din 2019 ale Comisiei și salută accentul mai puternic pus pe investiții; constată că aproape o treime din recomandările specifice fiecărei țări emise până în 2018 nu au fost puse în aplicare; constată că s-a înregistrat un progres considerabil în ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări privind legislația care reglementează relațiile de muncă și protecția muncii; regretă totuși faptul că punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări privind serviciile de sănătate și de îngrijire pe termen lung s-a produs extrem de lent și că progresele înregistrate în ceea ce privește recomandările specifice fiecărei țări pentru 2018 sunt inferioare performanțelor din anii precedenți, și îndeamnă Comisia să facă presiuni asupra statelor membre pentru a pune în aplicare recomandările, indiferent de apartenența lor la zona euro; consideră că punerea în aplicare a unor reforme orientate spre viitor este esențială pentru consolidarea potențialului de creștere al economiei UE, pentru promovarea incluziunii sociale și îmbunătățirea drepturilor sociale și a nivelului de bunăstare al tuturor rezidenților din Uniune;

3. invită statele membre să urmeze recomandările privind transferarea obligațiilor de impozitare de la forța de muncă către alți factori ce afectează mai puțin creșterea durabilă;

4. ia act de faptul că există în continuare diferențe considerabile în ceea ce privește ocuparea forței de muncă între țări, regiuni și grupuri de populație, ceea ce determină existența unor țări, regiuni și grupuri de populație, al căror avantaj competitiv principal sau chiar unic pe piața forței de muncă din UE este venitul redus și/sau condițiile de muncă improprii; subliniază că statele membre și Comisia ar trebui să asigure punerea în aplicare a unor politici specifice de ocupare a forței de muncă pentru a aborda constrângerile și dificultățile din regiunile care se confruntă cu dezavantaje demografice, cum ar fi regiunile depopulate sau slab populate, cu un accent special pe sectorul agricol, cu scopul de a încuraja capacitatea acestuia de a crea locuri de muncă și valoare adăugată în zonele rurale; consideră că este necesar să crească ratele de ocupare a forței de muncă și nivelul veniturilor și să se promoveze crearea de locuri de muncă decente pentru a atinge obiectivul Strategiei Europa 2020 privind o rată de ocupare a forței de muncă de cel puțin 75 %;

5. regretă faptul că, în multe state membre, venitul brut disponibil al gospodăriilor pe cap de locuitor se situează în continuare sub nivelul din 2008 anterior crizei; îndeamnă statele membre să depună mai multe eforturi pentru a reduce inegalitățile;

6. subliniază necesitatea unor politici privind piața forței de muncă bine concepute și a unor reforme care să creeze locuri de muncă de calitate, prin adoptarea de măsuri care să asigure salarii minime adecvate și o remunerare echitabilă, care să protejeze și să promoveze sănătatea și bunăstarea angajaților, să acorde prioritate reintegrării șomerilor, să promoveze egalitatea de șanse și de tratament și drepturile lucrătorilor, inclusiv în sectorul public, să faciliteze accesul egal la piața muncii, protecția socială pentru toți și mobilitatea forței de muncă, să ia în considerare regiunile rurale și izolate și să abordeze inegalitățile și dezechilibrele de gen;

7. subliniază cu deosebită îngrijorare nivelul ridicat al șomajului în rândul tinerilor din mai multe state membre și vulnerabilitatea lucrătorilor tineri, recent angajați; invită statele membre și Comisia să acorde prioritate combaterii șomajului în rândul tinerilor și să utilizeze pe deplin instrumentele financiare, cum ar fi Garanția pentru tineret, și programele UE, precum Erasmus+, și măsuri adaptate pentru a combate șomajul în rândul tinerilor și a promova încadrarea în muncă a acestora; regretă profund faptul că mulți europeni lucrează cu fracțiune de normă fără voia lor; subliniază faptul că acest lucru are consecințe negative asupra protecției lor sociale;

8. ia act de faptul că participarea femeilor pe piața muncii continuă să crească, dar constată cu îngrijorare că disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă rămâne aproape neschimbată din 2013 și că inegalitățile de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și remunerarea persistă la un nivel ridicat; ia act cu îngrijorare de faptul că femeile sunt suprareprezentate în sectoarele cu un nivel mai scăzut de remunerare și lucrează mai frecvent în locuri de muncă pentru care sunt supracalificate; ia act de faptul că puține state membre au luat măsuri de combatere a diferenței de remunerare între femei și bărbați; îndeamnă toate statele membre să își intensifice eforturile de reducere a diferențelor de remunerare și a diferențelor de pensii între femei și bărbați, precum și a factorilor de descurajare a muncii; invită Comisia să propună o directivă privind transparența salarială pentru a reduce rapid diferența de remunerare între femei și bărbați;

9. regretă profund faptul că nu vor fi atins obiectivul de la Barcelona privind disponibilitatea serviciilor de îngrijire a copiilor pentru 90 % din copiii cu vârste cuprinse între 3 ani și vârsta de școlarizare obligatorie; îndeamnă toate statele membre să își intensifice eforturile de îmbunătățire a echilibrului dintre viața profesională și cea privată și de asigurare a accesului la servicii accesibile de îngrijire a copiilor, de îngrijire a copiilor preșcolari și de îngrijire pe termen lung; invită statele membre să îmbunătățească formarea și condițiile de muncă în sectoarele care prestează aceste servicii (inclusiv serviciile de sănătate); invită statele membre să pună în aplicare pe deplin și rapid directiva recent adoptată privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și să încurajeze mai mulți bărbați să-și ia concediu plătit din motive familiale;

10. ia act de recomandările specifice fiecărei țări care vizează crearea unei piețe unice deschise, competitive și dinamice, care este esențială pentru stimularea productivității, facilitarea creșterii și crearea de oportunități de ocupare a forței de muncă; subliniază importanța unei distribuții echitabile a creșterii prosperității în acest context; invită Comisia și statele membre să stimuleze productivitatea prin reforme care să elimine reglementările excesive; subliniază faptul că investițiile în sănătatea și securitatea ocupațională nu doar îmbunătățesc calitatea locurilor de muncă și starea de bine a lucrătorilor, ci au și un efect pozitiv asupra productivității și competitivității economiei europene;

11. subliniază necesitatea de a combate discriminarea legată de vârstă pe piața forței de muncă, de exemplu prin reducerea decalajului dintre generațiile tinere și cele mai vârstnice, sensibilizarea opiniei publice cu privire la Directiva privind egalitatea de tratament ([30]), inclusiv în sectorul public, asigurarea accesului la oportunități de învățare pe tot parcursul vieții prin cursuri și formări adaptate, reducerea diferențelor dintre pensii și promovarea mobilității și a programelor de schimburi în domeniul competențelor pentru cetățenii UE în vârstă; ia act de faptul că este mult mai puțin probabil ca lucrătorii în vârstă și cei cu mai puțină calificare să participe la programe de învățare pe tot parcursul vieții; invită Comisia și statele membre să-și intensifice eforturile pentru a schimba această tendință; consideră că trebuie să se acorde mai multă atenție lucrătorilor mai în vârstă și politicilor care vor permite și vor crește sprijinul pentru o societate activă pe tot parcursul vieții, vizând în special lucrătorii cu vârsta de peste 50 de ani;

12. subliniază necesitatea de a combate discriminarea grupurilor etnice pe piața muncii și de a combate decalajul de salarizare și de pensii la nivelul grupurilor etnice; invită Comisia să elaboreze o strategie de planificare pe termen lung pentru integrarea minorităților etnice pe piața muncii, pentru a atenua riscul de excludere; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de combatere a discriminării bazate pe originea etnică, apartenența la o minoritate sau la o limbă minoritară, prin creșterea gradului de conștientizare, punerea în aplicare a strategiilor privind diversitatea și colectarea și analizarea unor date fiabile, defalcate, privind discriminarea;

13. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a asigura includerea în mai mare măsură pe piața forței de muncă a grupurilor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă, cum ar fi părinții singuri, îngrijitorii informali, persoanele care suferă de boli cronice, de handicap, de probleme de sănătate sau de boli cronice complexe, migranții și refugiații și persoanele aparținând minorităților etnice și religioase, precum și integrarea lor mai bună în societate;

14. salută progresele înregistrate în Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap și în special Directiva (UE) 2019/882 privind accesibilitatea ([31]); subliniază că, cu toate acestea, trebuie să se facă mai mult; regretă profund faptul că persoanele cu handicap sunt în continuare dezavantajate în mod constant în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, educația și incluziunea socială; invită Comisia și statele membre să dezvolte în continuare măsuri specifice în politicile de ocupare a forței de muncă, educație și politicile sociale pentru a asigura integrarea efectivă a persoanelor cu dizabilități, a persoanelor care suferă de boli de lungă durată și de boli cronice, inclusiv a persoanelor cu dizabilități mintale și dizabilități psihosociale, invită Comisia și statele membre să nu se limiteze la măsuri de sprijin și să creeze mai multe stimulente pentru ocuparea forței de muncă, să îmbunătățească accesibilitatea și să asigure amenajări corespunzătoare ([32]), inclusiv prin valorificarea deplină a oportunităților economice și de incluziune socială oferite de digitalizare;

15. ia act de apariția tot mai multor forme de muncă, inclusiv de transformările impuse de digitalizare și automatizare; scoate în evidență că astfel de tendințe oferă beneficii, dar totodată creează și provocări; subliniază importanța politicilor de învățare pe tot parcursul vieții pentru a le permite lucrătorilor să se pregătească pentru tranzițiile de pe piața muncii; subliniază importanța dialogului social, în special atunci când se elaborează strategii suplimentare pentru a aborda aceste provocări; ia act de faptul că această transformare poate avea drept rezultat cazuri de încadrare în muncă atipice și precare; ia act cu îngrijorare de insuficiența sau lipsa accesului la sistemele de protecție socială pentru lucrătorii atipici și persoanele care desfășoară o activitate independentă, inclusiv la concedii plătite; scoate în evidență că activitatea independentă fictivă

([30]) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16).

([31]) Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

([32]) Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap (CRPD): „Amenajare corespunzătoare" înseamnă modificările și ajustările necesare și adecvate care nu impun o sarcină disproporționată sau nejustificată, necesare, într-un caz particular, pentru a garanta că persoanele cu handicap au acces și pot exercita toate drepturile omului și libertățile fundamentale, în condiții egale cu ceilalți (https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/ConventionRightsPersonsWithDisabilities.aspx); Articolul 5 din Directiva privind egalitatea de tratament prevede: „În scopul garantării respectării principiului egalității de tratament față de persoanele cu handicap, sunt prevăzute amenajări corespunzătoare. Aceasta înseamnă că angajatorul ia măsuri corespunzătoare, în funcție de nevoi, într-o situație concretă, pentru a permite unei persoane cu handicap să aibă acces la un loc de muncă, să îl exercite sau să avanseze, sau să aibă acces la formare, cu condiția ca aceste măsuri să nu presupună o sarcină disproporționată pentru angajator. Această sarcină nu este disproporționată atunci când este compensată în mod suficient prin măsuri existente în cadrul politicii statului membru în cauză în favoarea persoanelor cu handicap." (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=RO); Pe pagina de internet a Comisiei se afirmă: Amenajările corespunzătoare înseamnă orice modificare a unui loc de muncă sau a unui mediu de lucru care este necesară pentru a-i permite unei persoane cu handicap să candideze la un post, să desfășoare o activitate profesională și să promoveze la locul de muncă sau să participe la formări (https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=147).

reprezintă o problemă persistentă care trebuie abordată; invită statele membre să pună în aplicare măsuri pentru a aborda aceste aspecte, în special în urma recomandării Consiliului privind accesul la protecție socială pentru lucrători și persoanele care desfășoară o activitate independentă, convenită la 6 decembrie 2018; salută această recomandare ca fiind un prim pas, dar subliniază că trebuie depuse mai multe eforturi pentru a asigura accesul la protecție socială pentru toți;

16. ia act de faptul că în UE munca pe platforme online a crescut cu peste 25 % în ultimii doi ani, ajungând să implice până la 5 milioane de lucrători, și că o treime din toate tranzacțiile pe aceste platforme au caracter transfrontalier; subliniază faptul că, adesea, lucrătorii pe platformele online nu beneficiază de sistemele de protecție socială; subliniază că este necesar ca Comisia și statele membre să colecteze date mai fiabile și armonizate cu privire la numărul lucrătorilor pe platformele online, statutul lor profesional, natura activității lor și venituri; solicită o inițiativă coordonată la nivelul UE pentru a asigura că toți lucrătorii pe platformele online au acces la protecție socială și că acestora le sunt garantate toate drepturile sociale și de muncă, indiferent de statutul lor profesional, și pentru a extinde acoperirea contractelor colective de muncă la lucrătorii de pe platforme;

17. subliniază că noile tehnologii ale comunicării și flexibilitatea în organizarea muncii pot duce adesea la prelungirea programului de lucru și la suprapuneri între viața profesională, viața privată și timpul personal; subliniază în mod deosebit necesitatea de a stabili un drept la deconectare digitală și de a explora noțiunea de deficit de timp și autonomie în raport cu timpul de lucru;

18. subliniază că este necesară o transformare a sistemelor de educație și formare pentru a valorifica pe deplin șansele oferite de digitalizare și de înverzirea economiei și pentru a dezvolta abilitățile, inclusiv abilitățile non-tehnice, și competențele necesare pentru a răspunde cerințelor de pe piața muncii și pentru a face față provocărilor economice, sociale și ecologice ale prezentului și viitorului; consideră că lipsa de personal calificat și necorelările în materie de competențe pot constitui obstacole majore în calea investițiilor; subliniază că, pentru a dobândi competențele adecvate, este necesar să se îmbunătățească calitatea, disponibilitatea, incluziunea, accesibilitatea, inclusiv financiară, a educației și formării, inclusiv a formării profesionale, și să se îmbunătățească recunoașterea reciprocă a calificărilor; subliniază că este important ca întreprinderile să fie stimulate să investească mai mult în formare; subliniază că investiția în educație este esențială pentru coeziunea socială; subliniază că este important să se abordeze problema abandonului școlar timpuriu; invită statele membre să urmeze o strategie dublă astfel încât învățământul de bază să devină incluziv și să se ofere programe specifice pentru persoanele cele mai vulnerabile; invită statele membre să intensifice și să încurajeze investițiile în perfecționarea competențelor și în recalificare, precum și în formarea cuprinzătoare în domeniul competențelor digitale, profesionale și de antreprenoriat, ținând seama de tranziția la economia digitală și la o economie mai ecologică, dar și cererea de personal tehnic calificat în numeroase țări și regiuni; subliniază că oferirea unor condiții decente de muncă și de ocupare a forței de muncă reprezintă un factor esențial pentru a atrage lucrători calificați;

19. este de acord cu Comisia că sunt necesare eforturi rapide pentru a aborda digitalizarea, că UE în ansamblul ei trebuie să accelereze procesul și că este nevoie de o mai bună coordonare a politicilor Uniunii, a statelor membre și a regiunilor, iar resursele publice și private ar trebui puse în comun pentru a spori investițiile și a dezvolta sinergii mai puternice în cadrul economiei și al societății digitale; subliniază necesitatea de a asigura transformarea digitală eficace și echitabilă a serviciilor și de a nu lăsa pe nimeni în urmă; subliniază faptul că programele de alfabetizare digitală ar trebui să abordeze aspecte legate de viața privată și protecția datelor;

20. consideră că provocările legate de schimbările climatice și tranziția către o economie mai ecologică necesită un sprijin ferm pentru societate, lucrători și întreprinderi pentru a-i ajuta să facă față acestor transformări esențiale, punând accentul în special pe regiunile cele mai afectate, prin îmbunătățirea formării și a educației, în vederea adaptării competențelor și creării de noi locuri de muncă în domeniul protecției mediului și în sectorul digital; solicită să se acorde o atenție deosebită celor mai vulnerabile grupuri ale societății, inclusiv persoanelor expuse riscului de sărăcie și/sau de privațiune materială extremă;

21. subliniază că creșterea utilizării și a dezvoltării competențelor este corelată cu crearea de valoare adăugată și cu creșterea competitivității și ar trebui să se afle în centrul politicilor UE care vizează promovarea creșterii economice prin investiții în competențe; evidențiază că, deși competențele reprezintă o condiție necesară pentru creștere, ele singure nu sunt suficiente; solicită, prin urmare, adoptarea unor măsuri complementare, ulterioare investiției în educația și formarea inițiale, pentru a crea și a concepe locuri de muncă de calitate pe piața muncii, care să valorifice la maximum competențele lucrătorilor;

Joi, 10 octombrie 2019

22. își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul constant ridicat de persoane din Europa care nu dispun de competențe elementare de calcul, de scris și de citit, dat fiind că acestea reprezintă o cerință fundamentală pentru participarea activă în societate și pe piața forței de muncă; invită statele membre să ia măsuri substanțiale pentru a consolida dispozițiile privind formarea competențelor de bază, în special pentru grupurile cele mai marginalizate ale societății; subliniază importanța unor mecanisme solide de validare a învățării non-formale și informale pentru a garanta recunoașterea pe scară cât mai largă a abilităților și a competențelor și pentru a promova flexibilitatea între diferite parcursuri educaționale și de formare;

23. invită Comisia și statele membre să ofere stimulente și asistență tehnică cu scopul de a spori oportunitățile de promovare a muncii decente pentru tineri, prin programe de ocupare a forței de muncă, sprijin pentru tineri antreprenori prin intermediul EntreComp, programe de ucenicie de înaltă calitate și formări lingvistice și profesionale, inclusiv prin intermediul programelor școlare din statele membre, în strânsă cooperare cu antreprenorii și cu comunitatea de cercetare, precum și cu alte părți interesate relevante;

24. invită statele membre să consolideze și să modernizeze serviciile publice de ocupare a forței de muncă la toate nivelurile teritoriale, prin formarea continuă a operatorilor, prin implicarea unor consultanți și tutori cu grad înalt de specializare și aplicarea unor politici specifice pentru fiecare categorie de pe piața muncii;

25. subliniază că obiectivele sociale și economice ale Uniunii ar trebui să aibă o prioritate egală și să dispună de resurse financiare garantate în următorul buget, iar procesul semestrului european ar trebui consolidat pentru a include o dimensiune socială pe toată perioada sa, implicând organismele competente ale UE și ale statelor membre care se ocupă de politicile sociale; îndeamnă Comisia să consolideze recomandările specifice fiecărei țări pentru membrii zonei euro, prin crearea unui cadru matricial în care politicile sociale corelate cu Pilonul european al drepturilor sociale, ca de exemplu accesul incluziv la educație, servicii medicale, alimentație, ocuparea forței de muncă și locuințe, și menținerea drepturilor sociale să fie analizate în funcție de categorii sociale precum copiii, tinerii, persoanele în vârstă, minoritățile, migranții, persoanele cu handicap, creând astfel o imagine mult mai precisă a sănătății economice și sociale a statelor membre și să examineze posibila extindere a acestei noi componente a recomandărilor specifice fiecărei țări la membrii din afara zonei euro; subliniază că recomandările specifice fiecărei țări ar trebui să fie coerente cu obiectivele economice, sociale și de mediu ale UE și ar trebui mai degrabă să se consolideze reciproc, decât să se afle în contradicție; invită Comisia și statele membre să conceapă o strategie europeană de sustenabilitate pentru a depăși provocările sociale, economice și climatice; invită Comisia și statele membre să consolideze drepturile sociale propunând acte legislative, inclusiv instrumente financiare, acolo unde este cazul și, după o analiză, să pună în aplicare Pilonul european al drepturilor sociale în limitele competențelor lor respective prevăzute în tratate;

26. consideră esențială definirea și finalizarea dimensiunii sociale a Uniunii Europene; consideră că este esențial, în acest scop, să se garanteze dreptul la condiții de viață decente, la o locuință adecvată, la un sistem de asistență medicală eficient și accesibil și la îngrijiri pe termen lung;

27. subliniază că un dialog social care să funcționeze optim reprezintă un instrument-cheie în definirea condițiilor de muncă și implicarea unor diverși actori la diferite niveluri și acesta menține un echilibru între interesele lucrătorilor și ale angajatorilor și contribuie atât la competitivitatea economică, cât și la coeziunea socială; invită statele membre să consolideze în continuare dialogul social în întreaga Europă pentru a menține echilibrul în relațiile de muncă și, acolo unde este necesar, să consolideze oportunitățile de negociere colectivă;

28. deplânge faptul că sărăcia este în continuare la un nivel inacceptabil de ridicat; subliniază că există un risc mai ridicat de sărăcie în perioadele de încetinire a creșterii economice; subliniază că, deși numărul de persoane expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială în UE a continuat să scadă în 2017, aproximativ 113 milioane de persoane din UE și 74 de milioane în zona euro au fost expuse acestui risc în 2017; regretă că obiectivul Strategiei Europa 2020 de reducere a sărăciei nu va fi, probabil, atins; îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsurile necesare pentru a reduce sărăcia, inclusiv sărăcia în rândul persoanelor încadrate în muncă și sărăcia în rândul grupurilor vulnerabile; subliniază necesitatea eradicării sărăciei în rândul copiilor și invită Comisia să propună o legislație pentru implementarea unei garanții europene pentru copii; îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze o strategie de combatere a sărăciei fundamentată pe drepturi, bazată pe incluziunea activă integrată, care combină implementarea drepturilor sociale fundamentale, servicii de înaltă calitate și locuri de muncă cu salarii echitabile care să asigure un trai decent; invită statele membre să elaboreze acțiuni și strategii în conformitate cu Pilonul european al drepturilor sociale pentru a răspunde nevoilor sociale ale persoanelor care nu au acces la piața forței de muncă;

29. subliniază că locurile de muncă decente, accesul la protecție socială adecvată, indiferent de relația de muncă sau de tipul contractului, creșterea salariilor și existența unor servicii publice de înaltă calitate, cu resurse suficiente, inclusiv sisteme de învățământ și oferte accesibile de învățare pe tot parcursul vieții, au un impact semnificativ asupra reducerii inegalităților și a riscului de sărăcie și de excluziune socială, precum și asupra ameliorării sănătății și stării de bine; salută

impactul important pe care transferurile sociale îl au asupra reducerii sărăciei; totuși, regretă că acest lucru nu se reflectă în politicile naționale ale tuturor statelor membre; subliniază importanța unei evaluări transparente a Strategiei Europa 2020, în special în domeniul reducerii sărăciei, și a elaborării unei strategii sociale și sustenabile pentru perioada de după 2020, care să acorde prioritate eradicării sărăciei și care să sprijine implementarea Pilonului european al drepturilor sociale și a obiectivelor de dezvoltare durabilă, prin proceduri constructive de dialog cu societatea civilă și cu persoanele afectate în mod direct de sărăcie, atât la nivelul UE, cât și la nivel național;

30. ia act de faptul că, în 2017, 9,4 % dintre angajații din UE erau expuși riscului de sărăcie și că sărăcia în rândul persoanelor încadrate în muncă este în creștere în multe state membre; subliniază faptul că sărăcia persoanelor încadrate în muncă reprezintă un semn fundamental al inechității sociale și consideră că este esențial să se crească puterea de cumpărare a lucrătorilor, să se consolideze negocierile colective și să se definească un sistem solid și armonizat de drepturi și protecție pentru toate formele de muncă; îndeamnă statele membre să ia măsuri decisive pentru a garanta că cetățenii își pot permite din salariile lor un trai decent pentru ei și familiile lor; invită Comisia să prezinte un instrument juridic care să garanteze că orice lucrător din Uniune are un salariu minim echitabil, care poate fi stabilit în conformitate cu tradițiile naționale sau prin acorduri colective sau dispoziții juridice;

31. consideră că răspândirea locurilor de muncă precare sau temporare riscă să aibă efecte periculoase în ceea ce privește adecvarea pensiilor, în special pentru tinerele generații care trec adesea prin perioade de discontinuitate în carieră, ceea ce se reflectă în contribuțiile lor sociale, dar și în ceea ce privește stabilitatea sistemelor de securitate socială;

32. ia act de evoluțiile îngrijorătoare de pe piețele locuințelor, care sunt suprasolicitate în numeroase state membre, și de consecințele negative ale acestui fenomen, în special asupra persoanelor cu venituri mici și în anumite regiuni; invită statele membre să își intensifice eforturile de a urma recomandările Comisiei (pentru a reduce blocajele în aprovizionare, pentru a elimina distorsiunile și a reduce prejudecățile create de sistemul fiscal) și să ia măsuri în concordanță cu recomandarea 19 din Pilonul european al drepturilor sociale;

33. invită Comisia și statele membre să utilizeze mai eficient semestrul european pentru a monitoriza și a sprijini progresele în sensul accesibilității ca preț a locuințelor și al soluționării problemei persoanelor fără adăpost; invită Comisia să propună un cadru european pentru locuințe sociale și accesibile ca preț, în vederea coordonării eficiente a politicilor statelor membre;

34. ia act de faptul că serviciile sociale și de sănătate sunt esențiale pentru a sprijini lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale; constată cu îngrijorare că majoritatea statelor membre au primit recomandări specifice fiecărei țări de a-și îmbunătăți eficacitatea, accesibilitatea și sustenabilitatea sistemelor publice de sănătate; invită statele membre să își intensifice eforturile pentru a asigura accesibilitatea, disponibilitatea, prețul abordabil, calitatea și rentabilitatea sistemelor lor de sănătate; subliniază importanța campaniilor de prevenire și de promovare a sănătății ce vizează în special tinerii care provin din grupurile de populație defavorizate; invită statele membre să realizeze investiții pentru ca prevenția să devină o prioritate în politicile lor de sănătate; solicită desfășurarea în mod activ a unor campanii de promovare a sănătății, atât pentru sănătatea fizică, cât și pentru cea mintală; reamintește că este important să se faciliteze reintegrarea pe piața muncii a persoanelor cu vârstă activă care s-au refăcut după o boală; invită statele membre să investească în servicii de îngrijire a persoanelor în toate etapele vieții, să urmărească în continuare îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona din 2002 privind îngrijirea copiilor și să dezvolte obiective privind îngrijirea persoanelor vârstnice și dependente;

35. invită Comisia și statele membre să elaboreze măsuri specifice pentru a respecta Cadrul european de acțiune privind sănătatea mintală și bunăstarea și Indicatorul european pentru acțiuni privind sănătatea mintală și bunăstarea; consideră că acestea ar trebui să includă măsuri de promovare a sănătății mintale și de prevenție și să fie coerente cu alte instrumente de politică, cu scopul de a reduce factorii sociali ce determină sănătatea mintală;

36. subliniază importanța monitorizării îndeaproape și, după caz, a revizuirii fondurilor Uniunii pentru a asigura o finanțare eficace, în conformitate cu obiectivele UE; invită Comisia și statele membre să combată orice utilizare abuzivă, frauda și corupția în legătură cu fondurile Uniunii;

37. subliniază importanța respectării recomandărilor făcute de auditorii UE;

38. consideră că, pentru a menține și a spori competitivitatea globală, cadrul de reglementare a pieței muncii din statele membre trebuie să fie clar, simplu și flexibil, menținând totodată standarde de muncă ridicate;

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.